

Szegedi Egyetem

V. évf. 19. szám

A SZEGEDI FELSOROKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

1867. december 8.

Egyetemi napokat másodszor rendeztek a három felsőoktatási intézmény ifjúsági szervezetei. A céljában, tartalmában egyképp jelentős kezdeményezés mostani tanulságai azonban arra figyelmeztetnek, hogy feltétlenül jobb előkészítő és szervező munkával kell biztosítani az egyetemi napok programjának sikerét, az akció tömegeket aktivizáló hatékonyságát. Jóllehet, idén sokkal több fiatal vett részt szereplőként, vagy „közönségként” ezeken a rendezvényeken, mint az első alkalommal, tavaly, a lebonyolítás zavarai, a műsorkezdés pontatlanságai, programban meghirdetett rendezvények elmaradása, vagy „papíron” maradása és más bosszantó mellékzöngék hova tovább kihatnak az egyetemi és főiskolai hagyománnyá lenni akaró rendezvénysorozat további megmaradására.

Meggyőződésünk, hogy a Szegedi Egyetemi Napok mostani problémáin okulva, alapos és körültekintő szervező munkával intézményeink ifjúsági szervezetei valóban egyetemi hagyománnyá tehetik ezeket a rendezvényeket, hagyománnyá és kezdeményezéssé, amely sikerével, agitativ hatékonyságával kivívhatja nemcsak az intézmények állami és pártvezetésének segítő támogatását, de jelentős szerepet tölthet be a város és a megye ifjúsági mozgalmának életében is.

SZEGEDI EGYETEMI NAPOK

Az ötletek ünnepe legyen

Az Egyetemi Napok egyik legjobb ötletének tartom a *karok napjait*. Hallgatók és oktatók ismerhetnék meg egymást mélyebben úgy, ha egy egész napon át az egyetem figyelme egy-egy karra irányulna. Ha ezen a napon az oktatók legkedvesebb témájukból tartanák előadásukat jogászokkal, bölcsészekkel, tétikásokkal teli termék előtt. Még akkor is érdekes lenne ez, ha az igényeket le kellene szállítani a népszerű előadás szintjére.

Az se lenne persze rossz, ha a hallgatóké lenne egészen ez a nap: a kiválasztottak lépnének a katedrára, és humorral teljes előadásokat rögtönöznenek. Szovjet egyetemi lapokban lehet ilyesmire olvasni. Nálunk nem.

Pályára léphetne ezen a napon a nőtlenség és nők csapata, vagy kövérek és soványaké. Kirakhatná a folyosóra rajzait a titokban festető, hallgatóságot gyűjtögetne az írogató. Debrecenben ez mindennapos dolog: az egyetem egyik emeletén van a „Fórum” paravánjaival, amelyekre bárki kirakhatja műveit.

Természetesen magam sem szeretném, ha a karok napja legényevő, zsákbanfutó versennyé válna. Csupán néhány ötlettel akartam előljáróban a jövő rendezvényeinek gazdagításához hozzájárulni. *Mert a karok napjából úgy lesz hagyomány, ha először élettel telik meg.*

A bölcsészek idén ezt úgy próbálták megoldani, hogy szerveztek egy találkozót az állami, párt és KISZ veze-

tők között. Zöld asztal mellett folyt ez az értekezlet. Másnak nem igen nevezhetnénk. A hallgatók feladtak néhány kérdést, amire vagy kaptak választ, vagy nem. Arra, hogy milyen változások érintik anyagi helyzetüket — például nem. Arra, hogy a félévi vizsgák számát csökkentik-e — például igen.

Mint minden évben ilyen tájban, ezúttal is megrendezésre került a Népek Barátság Est a SZOTE KISZ-bizottságának szervezésében. Ebben az évben az Egyetemi Napok szolgáltatták a keretet a baráti megemlékezésre.

Az orvosoknak már több éves tapasztalatuk van, hogyan kell ezt az estet színvonalasan, hangulatosan, igazi élményként megrendezni. A tapasztalatok ellenére az összejövetel mégsem úgy sikerült, mint azt várni lehetett volna. Hogy ennek mi volt az oka? Talán felesleges is túlságosan részletezni, mindenestre a későbbi kedési időpont, a vártnál kevesebb érdeklődő, suta, félszeg szereplők, fejtelenség — már ez a felsorolás is alátámasztja az előző megállapításunkat.

De igazságtalanok lennénk, ha csak a negatívumokról számolnánk be. A rendezvénynek ugyanis értékei voltak, amelyek igyekeztek elengedni a résztvevőkben kialakuló kellemetlenebb benyomásokat. Ezek közé tartozott a szellemesen konfe-

A karok napjainak megrendezése — kitűnő ötlet. De túl nagy ötlet ahhoz, hogy két rendezvény — amelyek közül egyikről a hallgatóság szinte teljesen ki van rekesztve — kitöltse. S a kari nap akkor lenne szép, ha a hallgatók ötleteiből állna össze. A legszebb pedig akkor, ha a hallgatók és oktatók közös elképzeléseiből.

A karok napjainak megrendezése — kitűnő ötlet. De túl nagy ötlet ahhoz, hogy két rendezvény — amelyek közül egyikről a hallgatóság szinte teljesen ki van rekesztve — kitöltse. S a kari nap akkor lenne szép, ha a hallgatók ötleteiből állna össze. A legszebb pedig akkor, ha a hallgatók és oktatók közös elképzeléseiből.

Népek barátsága

ráló ciprusi Charlie Varnava, a táncos fellépő néger és görög orvostanhallgatók, akik közül az utóbbiak különösen nagy sikert arattak Theodorakis-szirtakik előadásával. Az est politikai jelentőségét Haddadin Züher emelte ki beszédében, utalva a Nemzetközi Diáknapra. Emellett meg kell még említeni a Móra Ferenc Művelődési Otthon zenekarát, amelynek muzsikájára a műsor után a résztvevők — egységben a magyar és külföldi fiatalok — táncolhattak.

L. K.

Ketten

Ha az egyetemi napok mindenre felkészült látogatójának nem is telik mindenben öröme, László Anna és Farkas Pál közös kiállításán elfogódottan lépeget végig. Ha más nem is, az mindenképp gondolkodásra készíti, hogy mennyi tehetőség van a főiskolán.

Hiszen László Annát eleddig legfeljebb jó rajzképességéről ismertük. S ezt most kiállított harminc képe ismét igazolja. És más is. Azt, hogy van benne karakterizáló erő, hogy van művészi, mégpedig realista művészi tehetsége. Az Öregasszony, A temető, az Akt és az Elégia győzött meg erről első sorban.

Kiállítótest, Farkas Pál szobrait az októberi kiállításán ismertem meg. Az úrra megcsodált Alvó mellett Emlék, Ősz, Gyerkőc című alkotásai és a félig még csak tervként létező Néger teszi különösen értékessé kamarakiállítását.

Tanszerek kiállítása

A programra nézel, hol csak ennyi áll: november 17-től a csehszlovákiai IFÉRT vállalat kiállítását lehet megtekinteni a főiskola dísztermében. Legyintesz egyet, ki tudja mi az az IFÉRT.

Nem kevesebb mint 242 csehszlovák taneszközt látnak az Ucební Pomucký prágai és a magyar Iskolai Felszereléseket Gyártó Vállalat közös kiállításán. Reméljük valamikor nem éppen korszerűen felszerelt iskoláinkban is találkoznak ezekkel a praktikus, modern és szép segédeszközökkel,

R. E.

Az ismeretek alkotószellemű elsajátítása

Gondolatok a Szegedi Tanárképző Főiskola

ülésszakán elhangzott előadásokból

(Folytatás)

Foglalkozott az ülésszak a pedagógus profiljának szociális és kulturális értelmezésével, azon személyiségeket meghatározásával, amelyek a pedagógus számára lehetővé teszik, hogy szociális funkciói és hivatásbeli feladatait eredményesen elvégezze. Ezek a személyiségeket minden esetben funkcionális viszonyban vannak a feladatokkal. Esetenként adekvát, vagy inadekvát módon.

A pedagógus profiljának szociális és kulturális oldalát a hivatás határozza meg. A hivatásnak szociális szerepe és pozíciója van. A pedagógus hivatástársadalmilag intézményesített és szervezett tevékenységnek kell tekinteni. Egy többé vagy kevésbé körülhatárolt társadalmi funkciót tölt be a társadalmi szükségletek körén belül. Tehát úgy tekinthető, mint szociális funkciójú intézményesített tevékenység.

A pedagógusi profil szociális karaktere a hivatás tevékenységformájában gyökerezik. Ez a tevékenység a társadalom által adott feladatok végrehajtásában zajlik le, tehát bizonyos minták és elismert értékek alapján. A pedagógusi hivatás szociális funkciója — éppen úgy mint más hivatásoké — más szociális tevékenységgel áll komplexitásban. E funkció és más társadalmi tevékenység között különféle kapcsolatok keletkezhetnek, amelyek természetesen ellentétesek. Előfordul, hogy tevékenysége túllépi az intézményesített hivatás körét. Ezt különböző tényezők magyarázzák. Pl. a pedagógus kulturális tevékenysége, amit a társadalom a hivatás teljesítésén túl is igényel. Természetesen más történelmileg meghatározott körülmények is közrejátszanak ebben. Pl. napjainkban országunkban a pedagógusoknak jelentős kulturális-politikai-eszmei-erkölcsi irányító szerepük van, amely túlnyúl az iskola keretein. Ilyen értelemben az iskola kisugárzó szerepe jelentős.

Mint minden hivatás, úgy a pedagógusi is szociális funkciót tölt be, amelyet gazdasági, politikai, kulturális és morális szempontból meghatározó önmagához és más hivatásokhoz való viszonya, ténylegesen betöltött szerepe, annak minősége és a hivatás szociális megbecsülése. A pedagógusi profil szociális vonásainak tehát azokat nevezzük, amelyek szociális szerepből, pozíciójából és hivatásterületén kívüli tevékenységéből származnak. Ha így tekintjük szociális profilját, akkor kulturális profiljának vonásai tevékenységének konkrét tartalmára, műveltségére és fejlettségi szintjére vonatkoztathatók.

A pedagógus szociális profiljának jellege történelmileg változó. Ha ugyanis megváltoznak hivatásának a szociális célokkal összefüggő feladatai, tartalma, munkamódszere, intézményei, értelemszerűen megváltoznak a hivatásnak az alapjai is. Ez a változás a pedagógus életstílusában is tükröződik.

A főiskolai hallgatók világnézeti (erkölcsi) állásfoglalásával foglalkozó előadás konkrét erkölcsszociológiai vizsgálatok alapján foglalkozott az ifjúság erkölcsi felfogásával, magatartásával. Az erkölcsszociológiai kutatásokat főleg az a körülmény indokolta, hogy az a magatartási modell, amely megfelel a szocialista társadalom igényeinek részleteiben, még nem alakult ki, nem mindig tudjuk pontosan, mit várunk el hallgatóinktól. Ami különböző tankönyvekben szocialista erkölcs címen található — sokszor — hallgatóink számára megfoghatatlan általánosságokat tartalmaz az internacionalizmusról, a szocialista hazáról, a közösségi szellemről. Ezeknek nem az a bajuk, hogy nem igazak, hanem az, hogy nem az adott, konkrét társadalmi struktúrához igazodnak, nincs kölcsönhatásuk a gyakorlattal.

A hallgatók között végzett erkölcsszociológiai vizsgálatok legfőbb célja, hogy segítséget nyújtson olyan konkrét erkölcsi magatartási követelményrendszer kidolgozásához, amely szabályozhatná az ifjúság erkölcsi cselekvését.

Egy ugyancsak széleskörű felmérésre épülő előadás azokról a vizsgálati eredményekről számolt be, amelyekben az előadó azt tette vizsgálat tárgyává, hogy milyen hatást gyakorolt a hallgatókra általános és középszintű elméneik alapján az iskola mint munkahely. A vizsgált személyeknek arra kellett válaszolniuk, mi és miért váltott ki bennük pozitív, vagy negatív élményt a diákevek alatt, min változtatna érettebb fővel, hogy eredményesebb legyen a tanulás és kellemesebb az iskolai élet.

A vizsgálatból az alábbi következtetéseket vontak le:

1. A tanulók tudásszintjének ismerete mellett nagyobb figyelmet kellene szentelni a mentálhigiénés kérdéseknek.
2. Az iskolát olyan nagy közösségnek kell tekintenünk, amelyen belül a nevelőkörösség és a tanulókörösség apróbb csoportjai sajátos csoportléteket törvényszerűségeket mutatnak el. A tevékenység munkalektani szempontból többszintű kapcsolatokat jelent, amennyiben a pedagógus-körösség a vezető és a tanulók a vezetettek szerepét töltik be.
3. Az iskolai „pszichés klíma” igen jelentős, mert feltétele a folyamatos, kiegyensúlyozott munkának és a tanulók méltányos, igazságos elbírálásának. A neurotizáló jegyek ugyanis nem teszik lehetővé a képességek sokirányú fejlesztését a tanulók egymásközti és a tanárokkal létrejött kommunikációjának megalapozott, helyes feltételek közötti kialakulását.
4. Az izgalommal telített pszichés légkör didaktogén ártalmakhoz vezethet, amelyek a személyiség torzulását és a teljesítőképesség csökkentését eredményezheti.
5. Az eddigigél nagyobb mértékben kell foglalkozni a tanárok és tanulók érzelmvilágának megnyilatkozásaival, mert a vizsgálatokból is kiderült, hogy a növekedéseknek az iskolához való pozitív és negatív viszonyulását legjelentősebben a tanároktól nyert benyomások motiválják.
6. Az iskolai élet munkafeltételeinek megteremtése mellett jelentős örömforrásokul szolgálhatnak a pozitív iskolai megmozdulások, a kialakuló társas kapcsolatok és a kötelesség mellett a szórakozás feltételeinek intenzívebb megteremtése. Ez utóbbi alap ahhoz is, hogy a tanulók az eddigigél nagyobb mértékben kötődjenek az iskolához.

A tanulmány befejező részét december 23-i számunkban közöljük. Szerk.

Dr. Drien Károly

Jogászbál

Pénteken este, november 24-én, az Egyetemi Napok utolsó előtti napján rendezték meg a Tisza Szálló összes termében a hagyományos jogászbált. Ez évben ez a rendezvény is az Egyetemi Napok keretében került sorra. Sajnos ez meghatározta jellegét is: ki tudja, miért, de némiképp ez is csatlakozott a többi esemény gyengébb színvonalához. Persze ez nem azt jelenti, hogy meghúzzuk a

vészharangot a Jogászbál felett: egyszerűen arról van szó, hogy a „rossz nyelvek” szerint már ennél jobban sikerült bálon is szórakoztak a paragrafus jövődó védelmezői.

A kissé visszafogottabb hangulat fő oka az volt, hogy a bál lezáróként érkezett. Zalatnay Sarolta nem tudott résztvenni egyéb elfoglaltsága miatt. Így mindössze az Omega-együttes zenéjére tudott táncolni, szó-

rakozni a Tisza Szállót színlétrán megöltözött közönség.

Végül a bál történetének néhány fontos mozzanata: dr. Veres József dékánhelyettes adott engedélyt a bál megkezdésére, majd a Jogi Kar hallgatói palotástáncoltak nyitótáncként, ami nagy tapsot aratott. Utána pedig a már szokásos bál események: tánc, ismerkedés, alkohol, csókok a Stefánia...